

825 Jak červánky ohlašují ráno

transpozice -2

1. Jak čer-ván-ky o-hlašu-jí rá - no, než o - zá - ří slunce bo - ží svět,
 zroze-ná jsi li-du, svatá An - no, a-by směl den spá - sy u - vi - dět. Nad ná mi se
 na-kloň, strome pal - mo - vý, požehna-ná mat - ko Matky Kris - to - vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,
 by život tvůj plodem požehnal.
 V pravý čas ti jeho milost dána:
 zrodit Růži, z níž se zrodí Král.
 Důvěřovat v Pána kéž jsme hotovi,
 to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,
 se moudrou tvou rukou dala vést,
 i nám pokoj tvého srdce září
 do bludiště našich lidských cest.
 Ochraň naše děti, naše domovy,
 oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,
 jež ve strastech nám jsi posilou,
 v tobě staří, opuštění, choří
 mají mocnou přítelkyni svou.
 Až den smrti přijde z vůle Otcovy,
 veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

2. Po řa - du let vzýva-la jsi Pá - na, by ži - vot tvůj plodem po - žeh-nal.

V pravý čas ti je-ho milost dá - na: zrodit Růži, z níž se zro - dí Král. Důvě-řo-vat

v Pá - na kéž jsme ho - to - vi, to nám vypros, mat - ko Matky Kris - to - vy.

3. Jak Ma - ri - a, slunce tvého stá - ří, se moudrou tvou rukou da - la vést,

i nám pokoj tvého srdce zá - ří do bludiš - tě na - šich lidských cest. Ochraň na - še

dě - ti, na - še do - mo - vy, o - sla - ve - ná mat - ko Matky Kris - to - vy.

4. Ty las - ka - vá služebni-ce Bo - ží, jež ve strastech nám jsi po - si - lou,

v tobě staří, o-puště-ní, cho - ři ma-jí mocnou pří - tel - ky - ni svou. Až den smrti

při - jde z vůle Ot - co - vy, veď nás k Bohu, mat - ko Matky Kris - to - vy.